

Napokon k nim poslal svojho syna, lebo si povedal: „K môjmu synovi budú mať úctu.“ (Mt 21, 37)

V jednej známej piesni skupiny Elán sa spieva: „... Stačí, keď zájdeš do kina, bude tam láska. Keď večer telku prepínaš, všade je láska.“ Áno, už tolko piesní, básní či kníh sa napísalo o láske... Ale pri pohľade na životodarné drevo Kríža, prázdny hrob a celé dejiny ľudskej spásy musí všetko stíchnuť. „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3,16) Aj napriek tomu, že človek sa hriechom odvrátil od Boha, Boh ho nikdy neprestal hľadať a milovať, ako to vyjadril aj sv. Augustín vo svojich Vyznaniach: „Neskoro som ťa začal milovať. Krása taká stará a taká nová, neskoro som ťa začal milovať! Ty si bol vnútri, ja vonku, a tam som ťa hľadal, tam v tvojich krásnych stvorení som ťa hľadal, ja ošklivý. Ty si bol so mnou, ale ja som nebol s tebou. Od teba ma odťahovalo všetko to, čo by vôbec nebolo, keby nebolo v tebe. Volal si a kričal, tak si prehlušil moju hluchotu...“ (Milan Sisak)

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)